

tíðindablaðið

sosialurinPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Høgni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Prógvini hjá skúlastjóranum

oddagrein

DAGBLADSINS óvinir eru nakrar bløkur, sigur skúlastjórinn í Hvalba í einum lesarabrævi í Dagblaðnum mikudagin. Tað skal skúlastjórinn so sanniliga hava loyvi til at meina, hóast orðið bløka hereftir sambært skúlastjóran fær ein munandi meira positivan týðning.

KORTINI er tað sera áhugavert at lesa tað, hesin professionelli barnaupplarin hevur »upp á hjarta«, og ikki minst hansara framúr áhugaverdi próvførsluháttur, tá hann leitar eftir rættleikanum í fólkaflokshegðunini.

EITT AV prógvum hansara er, at hann fegnast um, at Dagblaðið er ímóti friðarrørslum, tí tær eru skaðiligar. Tí tað hevur eingin móttrogvað, sigur skúlastjórinn. Somuleiðis vil hann lætta eitt sindur um samvitskuna hjá nazi-týskalandi við at prógva, at tað

ikkí vóru týskarar, sum uppfundu týningartíppini, men russar. Tí tað hevur eingin móttrogvað, sigur skúlastjórinn.

AT HESIN skúlastjórinn er ikki uttan evnir kann lættliga sláast fast. At koma undir liðina á honum í politiskum próvførslum verður torført, men um vit skuldu roynt okkum, kundu vit pástaðið, at skúlastjórinn í Hvalba er býttur — so leingi hann ikki hevur móttrogvað tað.

ANNARS verður torført hjá nøkrum at fara í hernað móti einum tílíkum politiskum begávi. Tað kemur eingin væl frá. Hinvegin kundu vit takkað skúlastjóranum fyri hansara ærliga orð um flokk sín Fólkaflokkinn og málagn hansara Dagblaðið. Betri prógvum, hvussu fólkafloksmuran er, verða torført at fáa, eins og málbrúk skúlastjórans um sínar politisku móttøðumenn sum spíttleikjarar og annað, hóska sera væl inn í hansara áhugaverdu politisku hegðun.

sin økonomiske politik for 1983 og 84 klart og éntydigt har skubbet hensynet til beskæftigelsen om i tredje og fjerde række. Nu gælder det for enhver pris om hurtigst muligt at få nedbragt underskuddet på statsbudgettet og underskuddet over for udlandet.

Uanset, at vi i arbejderbevægelsen altid har lagt vægt på, at hensynet til beskæftigelsen skal veje lige så tungt, som hensynet til de nævnte prioriteringer fra regeringen, så lad os et øjeblik se på, hvad der er kommet ud af de borgerlige økonomiske politik.

Rentefald

Hvad betalingsbalancen angår, er det en kendsgerning, at underskuddet er for nedadgående. I 1982 var underskuddet på 20,2 mia. kr. I 1983 vil det være på 14,3 mia. I 1984 vil det være på 10,9 mia. — Ifølge det skøn, der er kommet fra Det økonomiske Råds formandskab om udviklingsforløbet.

Men hvad er så årsagerne til dette fald. Hvad er det for kræfter, der har ført frem til dette resultat og denne udvikling?

Ja, her har vi nationalbankdirektørens ord for, at to tredjedele af forbedringen skyldes den internationale udvikling. Det kan LO fuldt og helt bekræfte.

Det internationale rentefald og det direkte fald i oliepriserne er faktisk hovedårsagen til den positive udvikling.

Men hvad så med den sidste tredjedel af forbedringen?

Også her taler kendsgerningerne deres klare sprog: I den seneste rapport fra Det økonomiske Råds formandskab hedder det, at de forbedringer, som skyldes danske indgreb, først og fremmest er resultatet af den økonomiske politik, der førtes under den socialdemokratiske regering, og den konkurrenceevneforbedring, som denne regering sikrede.

Rygvind

Men er der da slet ikke noget tilbage, som firepartiregeringen kan tage æren for?

Det er ikke meget. Men den ekstra forbedring, den borgerlige regering måtte have bidraget til, er blevet gennemtvunget til en pris, som har været alt for høj. Prisen har været en skarp stigning i ledigheden og omfattende sociale nedskæringer.

Men hvad så med statsbudgettet. Her har den borgerlige regering vel gjort en hel masse?

Også her må LO konstatere, at den internationale rygvind har båret meget betydelige dele af den formindskelse af statens underskud, vi nu kan se af tallene. Det gælder først og fremmest rentefaldet, som i sig selv er hovedårsagen til formindskelsen af statens underskud.

Jamen, kan regeringen da heller ikke her tage en lille del af »æren«?

Jo, men også her er prisen for den ekstra forbedring af statsbudgettet uacceptabel høj for den danske arbejderbevægelse.

Igen er det sikre resultat af de omfattende nedskæringer blevet en forøgelse af ledigheden, social ulighed, direkte forringelse af vort produktionsapparat og samspillet mellem den of-

fentlige og den private sektor.

Benhård

Den nye internationale rygvind kan vi alle glæde os over. Den har givet en lang række plus'er på betalingsbalancen, statsbudgettet og dermed samfundsøkonomien. Men det ekstra plus, som regeringen mener at have præsenteret i samfundets bogholderi, dækker over, at hele landets produktionsevne er blevet forringet under det såkaldte firkløvers regime.

Man kan ikke snakke sig til et nyt økonomisk opsving i Danmark. Og det uanset hvor mange nye smarte ord, der tages i anvendelse, eller uanset hvor mange skulderklap hvervelsvets økonomer stiller op med. Enhver virksomheds beslutninger, nye investeringer, ny produktion og ny beskæftigelse er naturligvis baseret på ben-

hårde økonomiske beregninger og forventninger.

At de positive internationale signaler endnu ikke har fået lov at slå igennem i Danmark, ser vi klart i udviklingen af arbejdsløsheden.

Trods den positive internationale udvikling har arbejdsløsheden under den borgerlige regering, faktisk været konstant stigende.

Nøgterne tal

Atter ser vi historien gen-

	1983	1984
Ledighed:		
DØR	283.000	322.000
OECD	283-296.000	312-339.000
Beskæftigelse:		
DØR	+ 5.000	+ 16.000
OECD	+ 5.000/+ 8.000	+ 6.000/+ 20.000

Ovenstående tabel viser OECDs og Det økonomiske Råds (DØR's) beregninger og udvikling i ledighed og beskæftigelse i Danmark i 1983 og 1984. Der er en tydelig overensstemmelse i tallenes dystre tale fra de to organer.

Nú kann tað vera nokk, Fólkaflokkur!

Foreldur mini valdu Fólkaflokkinn. Tey vóru eisini limir í Føroya Fólkaháskúlafelag eins og so nógv onnur, sum tá í tíðini vildu framburð, sjálfstýri og upplýsing.

Nógv er umskift, síðan Jóannes Patursson og onnur stovnaðu Fólkaflokkinn. Nú lesa vit í fólkafloksblaðnum, at tað er gott, at Føroyar eru undir útlendskari herseting, og alt, sum hevur við mentan og upplýsing at gera, verður spottað og háðað sum á Goebbelsa døgum.

Tað kann vera, at Fólkaflokkurin tekur seg saman til at reka handan svinska spilliklutin úr blaðstjórassessinum. Men eitt skal Fólkaflokkurin vita, og tað er, at vit eru mong, sera mong, sum eftir hesar seinastu mykyspræningar úr fólkafloksblaðnum hava sett okkum fyrri at fortelja vitt og breitt um gamlar og nýggjar nazistar, um bankarásmenn og dommentfalsarar, stutt sagt um tað svinafyllið, sum Fólkaflokkurin er.

Demokrat

Sendið
lesarabrevini
til Sosialin

Búskaparliga støðan líka ring sum undir oljukreppuni

Tølini vísa, at sokallaði »endurreisingarpolitikkurin« hjá donsku stjórnini einki megnar

Sosialurin letur prenta eina polisíska viðmerking, ið blaðstjórinn á danska LO-bladnum hevði í seinasta nummarinum, 16. juni:

Den borgerlige regerings politik har nu klart vist sig at være et visnepolitik med uheldt negative økonomiske konsekvenser.

Allerede på LO's repræsentantskabsmøde den 26. oktober sidste år kunne LO-formand Knud Christensen fremsætte følgende betragtninger og vurderinger over den politik, den borgerlige regering havde lagt frem: »Det er vigtigt, at vi sammen får trukket det forhæng af ord til side, som firkløversregeringen hyller sig ind i.

Når bladene falder af træerne, sker det i mere end én forstand, så kommer strukturer og realiteter klart frem.

Et firkløvers sætter ingen blomster. Nu begynder bladene også at falde af regeringens symbol.

Det ene firkløversblad må falde, fordi flere arbejdsløse er den sikre konsekvens.

Det andet blad må falde på grund af de sociale nedskæringer og økonomiske skævheder.

Det tredje blad må falde, fordi man gennemtvinger et hidtil uset, totalt angreb i vore overenskomster.

Det fjerde blad er allerede visnet, fordi kun de færreste kan tro på, at det såkaldte erhvervsklima på mirakuløs vis kan hjælpe os ud af alle de andre problemer.

Overmodig

På det tidspunkt, hvor disse bemærkninger blev fremsat, benægtede regeringen med finansministeren og statsministeren i spidsen, at både de samfundsøkonomiske konsekvenser af den borgerlige politik, som LO havde dokumenteret, og de tilsvarende, som Det økonomiske Råd havde dokumenteret, var korrekte.

Regeringen sagde, at vi ikke havde taget hensyn til »den ny tid og optimisme«, der var følgen af den borgerlige regerings politik.

Nu er der gået ni måneder siden regeringsskiftet, og selv ikke det overmodige borgerlige firkløvers kan benægte fakta. Nu ligger tallene der.

De viser, at regeringen i